

**LORIN CANTEMIR –
INGINERUL CU UN CV DEMN DE INVIDIAT**

Victor Cobzac

*conf.univ. Universitatea Tehnică a Moldovei,
Artist Plastic, Membru Titular UAP din Moldova, Poet, Maestru în Artă.*

O viață de Om trăită modest și cu respect către știință, către cei care l-au înconjurat zi de zi și către Dumnezeu și sfinții, cu care stă acum la o masă și ne veghează ca să nu facem pași greșiți în viața prea scurtă și al naibii de frumoasă. Un Om, care acolo unde a activat și-a lăsat inima în întregime, ca astăzi să-l pomenim la toate timpurile.

O VIAȚĂ DE OM TRĂITĂ FRUMOS

*A mai urcat la cer un înger,
Un om cu carte..., Can-te-mir
Și nu-me... de bo-tez... Lorin!
Ajuns... în rolul... de martir,
Care zburând și c-o a-ri-pă,
!A sa-vu-rat, zborul, din plin!*

*Născut stejar, stegar rămâne,
Nici-o furtună nu-l îndoiaie,
Modest și plin... de omenie,
Cu fruntea Prut curgând șiroaie,
Se-nchină singur la ță-râ-na,
!În care doarme... pe ve-ci-e!*

*L-a plâns și cerul și pământul,
Bocit în cor de toți stejarii,
L-a plâns și Mama România,
l-au plâns salcâmi și nucarii,
Ca și Hristos, ajuns pe cruce,
!În ultim drum... jos pă-lă-ri-a!*

*O-noa-re și respect... acelor,
Care-au adus pe lume-un sfânt,
Bărbat frumos, dotat cu minte,
Nu ru-gi-neș-te și-n mormânt
Pentru c-a pus-o... în va-loa-re,
Având o i-ni-mă... fierbinte!*

*El a trăit frumos, dă Doamne,
Și-n cer... la fel... de-înari-pat,
Continuă... să mai slujească,
Ca nimeni... altul... de-vo-tat,
De-aceiași cu Hristos credință
!Ca... un... erou... a-de-vă-rat!*

*Acum, din ceruri ne dă sfaturi,
Lucrând la negru zi și noapte,
La bine și la greu..., El... știe,
Avea idei și... toate... coapte,
Și u-me-ri-i să-și pună, capul,
!Ca... un... Poet... în Po-e-zi-e!*

*O viață de Om, tră-i-tă frumos,
Pe mulți i-a scos din întuneric
Și le-a ars lumânări... în cale,
Traseu visat cu vânt prielnic,
A-co-pe-rin-du-i cu descântec,
N-a mai lăsat ser-ta-re goale!*

*El le-a umplut... cu cunoștințe,
Din care i-at trecut prin gând,
Ca unui... rar... cu-nos-că-tor,
A răscolit cu har... pământul,
Și-a semănat, talent... aparte,
!Va prinde... bine-n... vi-i-tor!*

*Îndrumător și plin de sfaturi,
Un rol în viață mult prea greu,
Pe mulți... i-a învățat să zboare,
Făr-al jigni... pe... Dumnezeu,
De mână... i-a urcat... în tren,
Le-a spus și unde... să coboare!*

Umila mea persoană l-a întâlnit pe profesorul Lorin Cantemir nici prea devreme, nici prea târziu – la prima ediție a Simpozionului „Cucuteni 5000 REDIVIVUS: științe exacte și mai puțin exacte” în a. 2006. L-a întâlnit la țanc, tocmai unde era nevoie, la început de cale lungă, mai mult la deal decât la vale, să pună umărul și El. Și am fără o groază de vreme fără cuvinte, aveam ce asculta, aveam ce învăța, aveam ce transmite altora. Acest Titan al ingineriei și al cumsecădeniei cerești, știa să folosească cuvântul potrivit la locul potrivit. Îmi fac și cruce! Acest muritor de rând, ca toată lumea, cu inima și sufletul, nu mai vorbesc de materia cenușie, a reușit să rămână în floarea vârstei. O vârstă-n care mintea uneori mai zboară și să-i pui căpăstrul ca să ari printre pietre și spini și să-ți vezi rezultatul muncii, nu e o treabă ușoară. Doar curajul, fără sprijinul argumentelor, nu

*Împreună cu prof. Lorin Cantemir la
Mănăstirea Căpriana. Program cultural.
Ediția 1, 26.10.2006.*

te ajută. Nu și pentru Omul care știa să-i sară timpului în șă din galop și să-l îmblânzească șoptindu-i ceva la ureche.

Dacă pentru mulți ar fi fost o problemă, nu și pentru mai sus numitul, ostaș mereu la datorie, care a știut să i-a cu asalt cetăți ca și Ștefan cel Mare, pe care a arborat de fiecare dată tricolorul. Pentru El, viața a fost un joc cu toate cărțile pe față, cu așii care i-au adus succes, căci a știut să-i folosească. De El a depins și startul, și finalul, și scorul atâtor lupte, care cereau mai mult de cât curaj și dorință, trebuia să simți, trebuia să pricepi, să socoți, să măsoari și să tai de unde trebuie și El știa de unde. A reușit în viață multe, a fost aplaudat și a știut să-și ascundă mândria pentru a o împărți cu semenii săi fără a vrea ceva în schimb. A educat generații, a lăsat urme adânci în știință fără ași schimba profesia și a crește în pas cu cerințele zilei de astăzi.

Memorie veșnică celui care a fost, este și va rămâne fratele nostru de peste Prut, prezent la toate manifestările culturale și științifice din Basarabia. Vesel, glumeț și setos de cunoștințe, devotat profesiei... această creionare de portret îl prinde cel mai bine.

Mă-nchin în fața unui Om cu merite deosebite, modest, deștept și cu mare experiență.